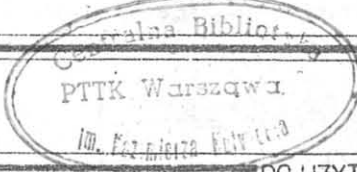

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

6855/5

WARSZAWA, maj 1988r.

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Podczas posiedzenia Prezydium ZG PTTK w dn. 29 kwietnia b.r. Przewodniczący Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK kol. Janusz ŻMUDZIŃSKI poinformował o bieżących pracach Komisji oraz przedstawił zamierzenia na najbliższe lata. Zaprezentował też propozycje programu działań związanych ze zbliżającą się rocznicą połączenia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskie i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Program ten, zgodnie z decyzją Prezydium ZG PTTK stanie się przedmiotem plenarnych obrad Zarządu Głównego PTTK. Jednocześnie podjęto uchwałę w sprawie założenia i prowadzenia Księgi Pamiątkowej Członków Honorowych PTTK oraz regulamin konkursu "Za wspomnień działacza turystycznego".

Prezydium ZG PTTK wysoko oceniło pracę Komisji podkreślając wkład pracy w zabezpieczenie historycznej dokumentacji Towarzystwa oraz honorowania zasłużonych dla Towarzystwa działaczy.

Prezydium ZG PTTK zapoznało się z przedstawioną przez kol. Włodzimierza ŁĘCKIEGO - Przewodniczącą Komisji Inwentaryzacji Krajowej informacją dotyczącą inwentaryzacji. Sprawy z tym związane prezentujemy szerzej w dziale "Na warsztacie komisji społecznych".

Zapoznano się również z syntetyczną informacją o działaniach podjętych i zrealizowanych przez Komisję Turystyki Kolarskiej ZG PTTK, którą przedstawił kol. Wiesław SZCZEPANEK - Przewodniczący Komisji. Prezydium ZG PTTK wyraziło uznanie dla Komisji za działalność zaznaczającą wyraźnie obecność PTTK w międzynarodowym środowisku kolarskim.

Kol. Włodzimierz SZAFIŃSKI - Przewodniczący Zespołu d/s szkolenia ZG PTTK poinformował o realizacji uchwały ZG PTTK nr 61/X/84 w sprawie kształcenia kadr turystycznych w PTTK. Informację tę omawiamy szerzej w dziale "Różne sprawy Towarzystwa". Uznano za zasadne, aby opracowany przez Zespół szczegółowy materiał został zaprezentowany przewodniczącym społecznym komisji ZG i Prezesom Zarządów Wojewódzkich PTTK.

Podczas posiedzenia zatwierdzono regulamin instruktora opieki nad zabytkami i przewodnika turystyki kajakowej. Opublikujemy je w jednym z kolejnych numerów "Informacji ZG PTTK".

Podczas posiedzenia w dniu 17 maja Prezydium ZG PTTK zapoznano się z projektem uchwały w sprawie przeprowadzenia kampanii sprawozdawczo-wyborczej przed XII Zjazdem Krajowym PTTK. Udzielono rekomendacji projektowi, który zostanie skierowany na plenarne posiedzenie ZG PTTK. Zapoznano się również z materiałami dotyczącymi stanu realizacji wniosków i postulatów XI Zjazdu.

Kol. Krzysztof KAWA, Przewodniczący Komisji Akademickiej ZG PTTK zaprezentował zewnętrzne uwarunkowania działalności PTTK w środowisku akademickim. Po dyskusji przyjęto, że poczynione zostaną starania o podjęcie rozmów w Ministerstwie Edukacji Narodowej w sprawie funkcjonowania ogniw PTTK w szkołach wyższych. Jednocześnie uznano, że środowisko akademickie powinno wziąć szeroki udział w przedjazdowej dyskusji na temat wspólnego modelu działalności turystycznej.

Kol. Jarosław PALUSZKIEWICZ, Skarbnik ZG PTTK przedstawił informację o realizacji budżetu zbiorczego i jednostkowego PTTK za 1987 rok. Materiał ten zostanie zaprezentowany podczas plenarnego posiedzenia ZG PTTK. Omówił również działalność gospodarczą oddziałów PTTK. Szerszą informację na ten temat zamieszczamy w dziale "Życie gospodarcze". Poinformował też o odbywających się naradach z kierownikami Biur Obsługi Ruchu Turystycznego, na których wyjaśnia się zasady działalności gospodarczej oddziałów, zasady funkcjonowania spółek i spółdzielni, zniewielzony regulamin Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom terenowym PTTK.

Prezydium ZG PTTK zapoznano się z informacją dotyczącą bazy żeglarskiej w Mikołajkach. Kol. Marian GUCHOŃSKI - Zastępca Dyrektora OZGP PTTK w Olsztynie przedstawił czynności wykonane dotychczas przy budowie. Dyskusja skupiała się na sprawach możliwości eksploatacyjnych oraz rentowności tej bazy. Ustalono, że przedstawione zostaną wariantowe rozwiązania realizacji tego przedsięwzięcia zarówno w fazie inwestycyjnej jak i eksploatacyjnej.

Sekretarz ZG PTTK kol. Witold ANYSZKIEWICZ przedstawił informację w sprawie tworzenia nowych jednostek gospodarczych w PTTK oraz omówił działalność Biura Handlu Zagranicznego PTTK. Do tych zagadnień powrócimy w kolejnym numerze "Informacji ZG PTTK".

W BIEŻĄCYM NUMERZE M. IN.:

WYNIKI PRZEDSIĘBIORSTW PTTK W 1987 ROKU	str. 3
ZEBLONE PEJCA POLSKI	str. 4
INWENTARYZACJA KRAJOZNAWCZA POLSKI	str. 8
ODZNAKA TURYSTYCZNA PTTK "SZLAKAMI POLSKIEJ JAZDY"	str. 10

W związku z licznymi głosami działaczy ochrony przyrody na temat zamierzonej budowy składowiska odpadów radioaktywnych na terenie Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego, PTTK skierował do prof. dr hab. Waldemara MICHNY, Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych wystąpienie przedstawiające nurtujące kwestie.

Poniżej prezentujemy odpowiedź otrzymaną z Ministerstwa Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

MINISTERSTWO
OCHECZONY-ŚRODOWISKA
I-ZASOBÓW NATURALNYCH

Warszawa,
1988-05-04

EZ.cso-405-109/88

Obywatel Andrzej Gordon
Prezes
Zarządu Głównego PTTK

Odpowiadając na pismo Obywatela Prezesa z dnia 1988-03-20 (znak: FK 1708/88) uprzejmie informuję, że w wyniku działań podjętych w ubiegłym roku przez Radę Krajową PRON, teren Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego nie będzie brany pod uwagę przy wyborze lokalizacji składowiska odpadów z energetyki jądrowej.

Informuję równocześnie, że Ministerstwo nasze przeciwne było zakładaniu wymienionego składowiska we wspomnianym rejonie wychodząc z założenia, że z uwagi na nieprzebieżne walory przyrodnicze i turystyczno-krajoznawcze powinien on podlegać szczególnej ochronie.

W związku z powyższym uważam, że obawy Obywatela Prezesa odnośnie składowania odpadów promieniotwórczych na obszarze MRU nie są uzasadnione.

Wicedyrektor Departamentu
(-) prof.dr hab. Zdzisław Harabin

ZYCIE GOSPODARCZE

Działalność gospodarcza oddziałów PTTK w 1987 r.

W 1987 roku działalność gospodarczą prowadziło 337 oddziałów, t.j. 59% wszystkich oddziałów PTTK. Działalność tę cechowała duża samodzielność, tak w zakresie form jej prowadzenia, jak i sposobów sprzedaży i osiągania wyników finansowych. Wyniki działalności gospodarczej oddziałów PTTK ogółem wynosiły (w tys. zł):

wysokość sprzedaży - 1986 r. - 10.815.753, 1987 r. - 11.543.434

wynik finansowy działalności gospodarczej - 1986 r. - 1.126.384, 1987 r. - 1.574.369.

Sytuacja finansowa oddziałów przedstawia się następująco:

zobowiązania 2.226.487 (1986 r. - 991.744),

należności 1.983.884 (1986 r. - 1.063.422),

Fundusze własne w obrocie 2.816.860 (1986 r. - 1.591.766).

Wysokość zobowiązań i należności świadczy o tym, że oddziały w dalszym ciągu nie regulują na bieżąco swoich zobowiązań i nie ściągają należności. Wyposażenie w środki obrotowe w Oddziałach PTTK układa się bardzo nierównomiernie.

Ogółem działalność gospodarcza oddziałów PTTK finansowała działalność statutową oddziałów w roku 1987 w wysokości 904.749 tys. zł, w porównaniu z rokiem 1986 (436.326 tys. zł) stanowi to wzrost o 107%.

Naliczona przez oddziały kwota na Fundusz Pomocy Oddziałom i innym jednostkom terenowym PTTK w 1987 r. wynosiła 113.661 tys. zł, co w porównaniu z rokiem poprzednim (92.785 tys. zł) stanowi wzrost o 122%.

Jak wynika z informacji otrzymanych od Zarządów Wojewódzkich PTTK oddziały naliczyły w 1987 r. 21.293 tys. zł podatku od ponadnormatywnych wykał wynagrodzeń.

Oddziały PTTK prowadzą działalność w 12 podstawowych rodzajach: organizacja i obsługa krajowego ruchu turystycznego, obsługa zagranicznego ruchu turystycznego, eksploatacja obiektów noclegowych i stacji turystycznych, usługi związane z eksploatacją obiektów turystycznych, działalność gastronomiczna, usługi transportowe własne, usługi przewodnickie i pilotaż, wypożyczalnie sprzętu turystycznego, działalność handlowa, produkcja pamiątek, sprzętu i ekwipunku turystycznego, usługi specjalistyczne i inne. W dalszym ciągu dominującą sferą usług są usługi pośredniczące w turystyce krajowej (308 oddziałów PTTK). Stałą tendencją wzrostową wykazuje działalność handlowa. Należy podkreślić fakt dużego zainteresowania oddziałów w prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie usług specjalistycznych.

Wysokość sprzedaży usług w poszczególnych oddziałach PTTK przyjmuje wartości bardzo skrajne od 541.555 tys. zł w Oddziale PTTK Warszawa Śródmieście do 19 tys. zł w Oddziale PTTK w Warce. Oddziałami typowymi ze względu na sprzedaż były te, których sprzedaż wynosiła ca. 15.000 tys. zł. Rozmieszczenie osiągniętej przez oddziały sprzedaży jest bardzo nierównomierne, co wynika ze zróżnicowanych możliwości recepcyjnych i akwizycyjnych poszczególnych jednostek.

W przypadku osiągniętego wyniku finansowego również występują wartości skrajne. Ujemny wynik finansowy wykazało w 1987 roku 81 oddziałów (w 1986 r. - 79 oddziałów). Ogółem ujemny wynik finansowy wystąpił w 1987 r. w 8 województwach: zielonogórskim (5.010 tys. zł), kaliskim (3.764), gdańskim (3.275), sieradzkim (2.726), skierniewickim (1.840), suwalskim (706 tys. zł), krosnieńskim (443) i łomżyńskim (262 tys. zł).

W roku 1987 w porównaniu do roku 1986 zarówno w sprzedaży jak i w osiągniętym wyniku finansowym daje się zauważyć niewielki wzrost ilości oddziałów w grupach oddziałów osiągających wyższe wyniki.

W 1987 roku działalność handlową prowadziło 156 oddziałów PTTK (w 1986 - 137). Wzrosła również sprzedaż w placówkach handlowych prowadzonych przez oddziały PTTK. W placówkach tych przeważa podstawowy asortyment: pamiątki, sprzęt turystyczny, wydawnictwa. Głównymi źródłami zaopatrzenia są spółdzielnie rzemieślnicze, prywatni producenci, w nieznacznym tylko stopniu Zakłady Produkcyjne PTTK "Foto-Pam".

Nieznacznie wzrosła liczba wypożyczalni sprzętu turystycznego: 1986 r. 84, 1987 r. - 87. W dalszym ciągu problemem wypożyczalni jest brak możliwości odtworzenia zużytego sprzętu.

W 1987 roku z przepisów Uchwały nr 142/83 Prezydium ZG PTTK korzystało 107 oddziałów PTTK. Analiza wyników finansowych za 1987 r. wykazała, że 23 oddziały nie spełniają warunków stosowania samodzielności placowej. W najbliższym czasie podjęte zostaną decyzje o cofnięciu uprawnień do korzystania z przepisów w/w uchwały.

Analiza działalności gospodarczej oddziałów PTTK potwierdza powstanie szeregu nieprawidłowości w ich działaniu, a mianowicie:

- pogłębia się zjawisko komercjalizacji działalności oddziałów PTTK kosztem spraw statutowo-programowych,
- brak jest właściwych regulacji organizacyjno-prawnych w zakresie świadczenia usług specjalistycznych,
- powiększa się ilość oddziałów prowadzących działalność ze stratą,
- brak jest bieżącego regulowania zobowiązań i windykacji należności,
- w dalszym ciągu obserwuje się proces dekapitalizacji bazy będącej w gestii oddziałów PTTK.

Zgodnie z wzorami lat poprzednich publikujemy wyniki przedsiębiorstw PTTK osiągnięte w 1987 r. porównując je z wynikami roku poprzedniego.

Wyrażamy nadzieję, że może przyczynić się to do wzrostu racjonalnego działania. Przedsiębiorstwa, mogąc wzajemnie oceniać wyniki, łatwiej powinny określać swoje zadania na najbliższą przyszłość.

REALIZACJA SPRZEDAŻY I WYNIKU BILANSOWEGO W POSZCZEGÓLNYCH JEDNOSTKACH GOSPODARCZYCH PTTK

(w tys. zł)

Lp	Jednostka	Sprzedaż na dzień		Wskaźnik 4:3	Wynik bilansowy na dzień		Wskaźnik 7:6
		1986-12-31	1987-12-31		1986-12-31	1987-12-31	
1	2	3	4	5	6	7	8
I	Zakłady Produkcyjne "Foto-Pam" PTTK	3.199.004	4.357.458	136,2	416.912	678.857	162,8
1	Augustów	255.699	341.051	133,4	47.545	60.969	128,2
2	Bytom	166.322	203.812	122,5	21.797	27.795	127,5
3	Jasło	432.746	770.098	178,0	56.482	131.776	233,3
4	Kraków	432.662	544.203	125,8	57.704	68.620	118,9
5	Miastko	196.925	239.940	121,8	24.527	29.162	119,0
6	Poznań	191.314	244.522	127,8	32.531	36.807	113,1
7	Sopot	169.045	197.977	117,1	2.322	18.703	805,5
8	Warszawa	558.360	643.004	115,2	62.235	79.340	127,5
9	Wrocław	556.644	721.424	129,6	74.682	110.001	147,3
10	Zamość	239.287	451.427	188,7	37.087	115.684	311,9
II	Zakłady Remontowo- Budowlane PTTK	1.247.427	1.456.205	116,7	197.957	270.282	136,5
1	Bielsko Biała	182.507	232.663	127,5	32.966	44.752	135,8
2	Kielce	206.855	267.190	129,2	32.714	41.275	126,2
3	Koszalin	44.028	-	-	- 12.824	-	-
4	Olsztyn	217.583	267.387	122,9	34.011	46.981	138,1
5	Puławy	120.193	148.038	123,2	16.353	20.279	124,0
6	Sanok	58.080	61.484	105,9	2.580	8.471	328,3
7	Zakopane	69.379	75.859	109,3	14.947	15.429	103,2
8	Zamość	348.802	403.584	115,7	77.210	93.095	120,6
III	Okręgowe Zespoły Gospodarki Turystycznej	2.683.128	3.379.424	126,0	185.493	190.947	102,9
1	Bielsko Biała	195.039	253.506	130,0	4.264	7.955	186,6
2	Hydgoszcz	46.483	59.232	127,4	1.647	3.928	238,5
3	Chorzów	76.878	97.632	127,0	7.574	11.188	147,7
4	Jelenia Góra	258.708	291.036	112,5	25.194	20.949	83,2
5	Kielce	35.900	46.770	130,3	2.194	4.223	192,5
6	Koszalin	82.641	120.667	146,0	7.212	11.327	157,1
7	Kraków	186.717	229.909	123,1	32.656	10.854	33,2
8	Lublin	138.296	167.461	121,1	22.195	21.397	96,4
9	Nowy Sącz	325.443	384.513	118,2	11.529	7.010	60,8
10	Olsztyn	178.860	215.320	120,4	7.460	8.158	109,4
11	Opole	44.160	55.940	126,7	5.943	5.382	90,6
12	Poznań	70.448	91.182	129,4	5.119	5.369	104,9
13	Sandomierz	51.792	69.246	133,7	4.970	6.539	131,5
14	Sanok	132.475	172.304	130,0	8.265	10.022	121,3
15	Słupsk	62.815	64.344	102,4	9.745	6.048	62,1
16	Sopot	529.814	765.487	144,5	15.257	28.564	187,2
17	Szczecin	54.675	68.946	126,1	2.759	3.567	129,3
18	Warszawa	139.120	140.667	101,1	6.557	13.086	199,6
19	Wałbrzych	72.864	85.252	117,0	4.953	5.381	108,6
IV	Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK	4.156.347	6.125.282	147,4	579.057	999.623	172,6
V	Wydawnictwo PTTK "Kraj"	178.454	210.866	118,2	44.200	54.577	123,5
VI	Przeds. Zaopatrzenia Handlu Detalicznego	10.542	13.941	132,2	1.423	2.590	182,0
O g - o z a m		11.474.902	15.543.176	135,5	1.425.042	2.196.876	154,1

Prezydium ZG PTTK w dniu 29 kwietnia b.r. podjęło decyzję o zmianie uchwały nr 95/88 z dnia 14 stycznia 1988 r. w sprawie Funduszu Pomocy Oddziałom i innym jednostkom terenowym PTTK (publikowaliśmy ją w "Informacjach ZG PTTK" - wydanie specjalne III-IV.88).

Decyzja Prezydium w § 8 pkt 3 ppkt 3 w treści brzmi: "pod warunkiem, że w/w działalność prowadzona jest na zasadach bezwzględnych."

RÓŻNE SPRAWY TOWARZYSTWA

MAUZOLEUM MARTYROLOGII WSI POLSKIEJ W MICHNIEWIE

Przypominamy, że X Zjazd Krajowy PTTK sobowaszał wszystkich działaczy Towarzystwa do poparcia idei budowy Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskiej w Michniewie. Ta niewielka wioska w Górach Świętokrzyskich została całkowicie spacyfikowana przez Hitlerowców w 1943 roku. Zginęły wówczas 200 osób, w tym kobiety i dzieci. Michniew stał się symbolem męczeństwa wsi polskiej w latach ostatniej wojny. Budowa Pomnika - Mauzoleum będzie hołdem dla wkładu polskich wiosek w walkę z okupantem.

Usiłek PTTK w budowie Mauzoleum przejawia się głównie w popularyzacji tego tematu wśród turystów, szczególnie dynamicznie działa tu aktyw społeczny województwa kieleckiego, w tym przewodnicy świętokrzyscy. Dokonywane są również wpłaty pieniężne. Przypominamy numer konta:

Komitet Organizacyjny Budowy Mauzoleum
Martyrologii Wsi Polskiej w Michniewie
NBP II Oddział Kielce
Nr 29027-6376-132

ZIEŁONE PŁUCA POLSKI

13 maja 1988 r. w Białowieży Przewodniczący Wojewódzkich Rad Narodowych, Wojewodowie i Przewodniczący Rad Wojewódzkich PRON województw białostockiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego, łomżyńskiego i suwalskiego podpisali porozumienie w sprawie kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska na obszarze tworzącym region funkcjonalny "Zielone Płuca Polski".

Pięcioletnie starania Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, odzwierciedlone Uchwałą XI Krajowego Zjazdu PTTK w 1985 roku, a następnie Uchwałą XXII Zjazdu Ligi Ochrony Przyrody w 1986 roku i stanowiące treść programową II Kongresu PRON w 1987 roku zostały uwieńczone pełnym sukcesem. Fakt podpisania tego historycznego i nie mającego precedensu w dziejach kraju dokumentu biorącego w ochronę najbogatszą i najmniej zniszczoną część przyrody Polski w Białowieży - obiekcie światowego dziedzictwa ludzkości i rezerwacie biosfery ma szczególną wymowę i znaczenie.

W podpisaniu porozumienia uczestniczył Wiceprzewodniczący Rady Państwa Tadeusz SZELACHOWSKI, przedstawiciele resortów Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Poniżej podajemy pełny tekst porozumienia, które już w chwili podpisania zostało nazwane "Białowiejskim Porozumieniem".

P O R O Z U M I E N I E

w sprawie kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska na terenie województw białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego tworzących region funkcjonalny "Zielone Płuca Polski"

Wychodząc naprzeciw inicjatywom organizacji społecznych i dotychczasowym dokonaniom WRN i UW, działając na podstawie art. 37 ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego, w związ-

ku z art. 5 i 6 ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz art. 24 ust. 1 ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego wojewódzkie Rady Narodowe województw: białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego zawierają niniejsze porozumienie w celu stworzenia podstaw organizacyjnych i programowych dla kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska regionu funkcjonalnego kraju "Zielone Płuca Polski" z uwzględnieniem harmonijnego rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzennego zagospodarowania w/w regionu.

Uważające się strony uważają, że region "Zielonych Płuc Polski" cechuje znaczne zróżnicowanie krajobrazowe oraz niespotykane gdzie indziej w skali Polski i Europy bogactwo szaty roślinnej i świata zwierzęcego. Lasy tworzące wielkie masyw puławyński są przeważnie pochodzenia naturalnego, a w niektórych miejscach zawierają fragmenty zbliżone do lasów pierwotnych.

Wyjątkowość przyrodnicza regionu wyraża się także w ilości i jakości istniejących i projektowanych obszarów ochronnych, wśród których figurują 2 rezerwy biosfery i jedyny w Polsce obiekt przyrodniczy wpisany na listę Światowego Dziedzictwa Ludzkości - Białowiecki Park Narodowy.

Jednym z najważniejszych bogactw przyrodniczych regionu są zasoby wodne jezior, rzek i terenów bagiennych oraz wody podziemne stanowiące największą w Polsce dyspozycyjną rezerwę hydrologiczną.

Porozumiewające się strony mają pełną świadomość wielkiej szansy jaką jest dla harmonijnego rozwoju społeczno-gospodarczego regionu ochrona i racjonalne zagospodarowanie jego zasobów przyrodniczych oraz z faktu, że wszelka zwłoka w podjęciu korzystnych ekologicznie i wspólnie podejmowanych przez wszystkie województwa działań może przynieść nieodwracalne straty zarówno w sferze biologicznej jak i społecznej oraz gospodarczej regionu i kraju.

Realizacja celu porozumienia wymaga rozważenia potrzeb:

1. Kompleksowego gospodarowania zasobami wody zgodnie z naturalnymi walorami ekologicznymi regionu.
2. Rozwoju rolnictwa zgodnie z uwarunkowaniami ekologicznymi regionu.
3. Zapewnienia obzaru leśnym regionu trwałości i stabilności rozwoju gospodarki leśnej.
4. Stworzenia wielkoprzestrzennego systemu terenów chronionych stanowiących integralną część szaty ekologicznej kraju.
5. Rozwoju turystyki i rekreacji o znaczeniu krajowym i międzynarodowym z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i kulturalnych regionu.
6. Wykorzystania naturalnych podstaw przyrodniczych dla rozwoju lecznictwa uzdrowiskowego.
7. Ochrony zasobów kulturowych z uwzględnieniem ich pełnej różnorodności.
8. Podporządkowania rozwoju przemysłu wymaganiom i potrzebom ochrony środowiska przyrodniczego.

Realizacja programu ZFP wymaga:

1. Opracowania regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego regionu funkcjonalnego "Zielone Płuca Polski".
W tym celu:
 - a) utworzy się fundusz celowy dla opracowania planu i badań naukowych z tym związanych,
 - b) zaleci się opracowanie planu wydzielonemu zespołowi autorskiemu,
 - c) zobowiąże się do współdziałania w pracach nad planem organy i jednostki organizacyjne podlegające radom narodowym.
2. Koordynacji planów społeczno-gospodarczych rozwoju i wojewódzkich planów przestrzennego zagospodarowania z planami regionu funkcjonalnego "ZFP".
3. Podejmowania działań w celu tworzenia klimatu społecznego poparcia wykorzystując w tym celu wszelkie instytucje samorządu terytorialnego oraz rozwijając współdziałanie z PRON-em, organizacjami społeczno-politycznymi, samorządami pracowniczymi i zawodowymi.
4. Wspomagania działań inicjowanych przez PRON, Ekologiczny Ruch Społeczny oraz inne organizacje społeczne zmierzających do ochrony zasobów przyrodniczych na obszarze regionu funkcjonalnego "Zielone Płuca Polski".

Stworzenie warunków właściwej ochrony i zagospodarowania obszaru "Zielonych Płuc Polski" wymaga uwzględnienia w perspektywnym planie zagospodarowania przestrzennego kraju, Narodowym Programie Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych do 2010 roku o właściwe uwzględnienie koncepcji "Zielonych Płuc Polski". Zaostrzone rygory ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska nie mogą osłabić tempa rozwoju społeczno-gospodarczego regionu. Pogodzenie obu tych racji przekracza realne możliwości poszczególnych województw wchodzących w skład regionu.

Koordinację realizacji zobowiązań wynikających z niniejszego porozumienia powierza się Zespołowi Koordynacyjnemu składającemu się z przedstawicieli poszczególnych województw z udziałem reprezentantów Ekologicznego Ruchu Społecznego.

Integralną część niniejszego porozumienia stanowić będzie protokół sporządzony przez upoważnionych przedstawicieli województw zawierający szczegółowe ustalenia w terminie 30 dni od daty jego podpisania.

Porozumienie niniejsze parafowane w Suwałkach w dniu 22 kwietnia 1988 r. podpisane zostało w Białowieży 13 maja 1988 r. i zawarte do czasu zatwierdzenia planu regionalnego "ZPP".

1. BIAŁYSTOK

Przewodniczący RW PRON
(-) Piotr Boron
Wojewoda
(-) Marian Gała
Przewodniczący WRN
(-) Marian Szamatowicz

2. ŁOMŻA

Przewodniczący RW PRON
(-) Edward Wróbel
Wojewoda
(-) Marek Strzeliński
Przewodniczący WRN
(*) Władysław Puławski

3. OLSZTYN

Przewodniczący RW PRON
(-) Władysław Ogrodziński
Wojewoda
(-) Sergiusz Rubczewski
Przewodniczący WRN
(-) Bogdan Mazurek

4. OSTROŁĘKA

Przewodniczący RW PRON
(-) Tadeusz Szumowski
Wojewoda
(-) Jarosław Niemyjski
Przewodniczący WRN
(-) Kamila Kurowska

5. SUWAŁKI

Przewodniczący RW PRON
(-) Henryk Kulczycki
Wojewoda
(-) Kazimierz Jabłoński
Przewodniczący WRN
(-) Edward Smoła

KSZTAŁCENIE KADR TURYSTYCZNYCH W PTTK

Kształcenie kadr turystycznych oraz podnoszenie poziomu wiedzy krajoznawczej członków Towarzystwa było i jest jednym z zasadniczych celów statutowych PTTK. Ma ono na celu podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności turystycznych członków PTTK, podnoszenie kultury uprawiania turystyki w społeczeństwie, rozwój ilościowy i podnoszenie kwalifikacji kadr turystycznych, stworzenie podstaw kadrowych do polepszenia działalności organizacyjnej i programowej Towarzystwa oraz aktywizację członków i jednostek organizacyjnych PTTK.

Z dniem 1 stycznia 1985 roku rozpoczęto realizację uchwały nr 61/X/84 ZG PTTK w sprawie "Systemu kształcenia w PTTK". Wprowadzony znowelizowany system kształcenia nakładał szereg obowiązków na jednostki organizacyjne PTTK. W większości zostały one zrealizowane.

Zespół d/s szkolenia ZG PTTK wraz z komisją ZG PTTK opracował 15 programów szkoleń oraz 16 regulaminów uprawnień. Regulaminy uprawnień są sukcesywnie publikowane w "Informacjach ZG PTTK".

Realizacja znowelizowanych programów szkoleń nie wszędzie przedstawia się dobrze. Wynika to często z braku kompetencji osób organizujących szkolenie, co wiąże się z niewypełnianiem przez Zarządy Wojewódzkie PTTK zasady doboru kompetentnych, doświadczonych i odpowiedzialnych osób na kierowników kursów oraz słabą pomocą uzyskiwaną przez organizatorów szkoleń z komisji szkoleniowych ZW PTTK.

Organizacja szkoleń turystycznych w 1987 r. napotykała na przeszkody głównie finansowe (wzrost cen usług noclegowych, żywienia, przejazdów i t.p.). Pomimo tych przeszkód w 1987 r. zorganizowano 1027 szkoleń podstawowych dla ponad 23,5 tys. uczestników oraz 939 szkoleń kadry programowej dla 22,4 tys. osób.

Główną tematyką posiedzeń Zespołu d/s szkolenia ZG PTTK było opiniowanie, a często opracowywanie regulaminów uprawnień oraz specjalistycznych programów szkolenia, przygotowanie materiałów wyjściowych i kolejnych wersji prognozy szkolenia kadr. Przeprowadzono także badania nad efektywnością kształcenia kadr w Towarzystwie. Przeprowadzane były wycieczki do działalności szkoleniowej w oddziałach i Zarządach Wojewódzkich, z inicjatywą

Zespołu wydano 8 skryptów szkoleniowych, 3 dalsze znajdują się w przygotowaniu do druku. W druku znajdują się regulaminy uprawnień i programy szkolenia specjalistycznego. W 1988 roku Zespół przeprowadził doszkalanie przewodniczących Zespołów d/s szkolenia ZW PTTK w zakresie organizacji i metodyki szkoleń, co powinno spowodować większą aktywność działań w tym zakresie, zwłaszcza w województwach, w których działalność ta nie jest jeszcze prowadzona we właściwych rozmiarach.

Racjonalne zarządzanie Towarzystwem wymaga jasnego i precyzyjnego formułowania celów określających pożądany stan kadry całego Towarzystwa i w poszczególnych grupach uprawnień - w bliższej i dalszej przyszłości. Rozwój Towarzystwa i zadania ciążące na nim narzucają potrzebę większej dokładności i trafności przewidywań zarówno stanu kadry, jak i jej kształcenia. Rola prognoz w procesie planowania sprowadza się do dostarczenia możliwie najbardziej obiektywnych rozwiązań dotyczących przewidywanego kształtowania się w przyszłości zjawisk występujących w działalności PTTK.

Zespół d/s szkolenia ZG PTTK uważa, że strukturę kształcenia w PTTK powinny kształtować głównie potrzeby Towarzystwa. W związku z tym dla prawidłowego przewidywania ilościowych stanów kadry programowej konieczna jest znajomość związków zachodzących pomiędzy celami Towarzystwa i zapotrzebowaniem na kadry.

Po przeprowadzeniu analizy i opracowaniu prognozy kształcenia kadry programowej PTTK w latach 1987-1990 Zespół d/s szkolenia stwierdza, że: w związku ze zmianami modelu turystyki i oczekiwaniami społeczeństwa należy zmienić sposoby pozyskiwania członków do Towarzystwa, w wielu wypadkach wymagania stawiane przez komisje ZG PTTK dla kandydatów na poszczególne uprawnienia są zbyt wysokie oraz brak jest zachęt do działalności społecznej, a tym samym kandydatów do zdobywania uprawnień, - nie opracowano programów rozwoju poszczególnych dyscyplin turystyki możliwych do realizacji w terenie, - nie nastąpiła zmiana motywacji podejmowania działalności społecznej, - regres szeregu dyscyplin turystyki kwalifikowanej pogłębia się, dotyczy to dyscyplin, w których przyrost liczby absolwentów nie w pełni pokrywa ubytki kadry.

- Jednocześnie Zespół stwierdza, że:
- komisje ZG PTTK i Zarządy Wojewódzkie przy natłoku innych działań nie prowadzą należytej działalności szkoleniowej (analiza szkolenia w poszczególnych ZW wykazała brak inicjatywy w tym zakresie w prawie 50% ZW, a w przypadku niektórych uprawnień - aż 90%).
 - nie określono do tej pory współczynnika nasyce- nia kadry w poszczególnych rodzajach uprawnień.
 - komisje ZG PTTK nie prowadzą celowej, systema- tycznej polityki w zakresie szkolenia, a także nie potrafią precyzyjnie określić liczby poten- cjalnych kandydatów do szkolenia.
 - komisje ZG PTTK a także Zarządy Wojewódzkie PTTK nie mają jasno sprezywanego wykorzystania już istniejącej kadry.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Poniżej publikujemy zatwierdzone w sierpniu ub.r. przez Prezydium ZG PTTK regulaminy: instruk- tora krajoznawstwa i instruktora ochrony przyrody.

REGULAMIN INSTRUKTORA KRAJOZNAWSTWA

1. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze ustanawia uprawnienia instruktora krajoznawstwa mając na względzie upowszechnienie idei krajo- znawczej przez:
 - zorganizowanie grona osób o niezbędnym do- świadczeniu społecznym i zasobie wiadomości krajoznawczych, dla prowadzenia działalności krajoznawczej wśród ogółu turystów, a w szcze- gólności młodzieży,
 - stworzenie naturalnych warunków wzrostu kra- joznawczego aktywu Towarzystwa spośród jego młodych członków,
 - powiązanie w jednym gronie ludzi o wielolet- nim doświadczeniu i tradycji z działaczami młodego pokolenia dla podtrzymania i wzboga- cania tradycji polskiego ruchu krajoznawcze- go o nowe treści.
2. Instruktor krajoznawstwa jest członkiem kadry programowej Polskiego Towarzystwa Turystyczno- Krajoznawczego.
3. Uprawnienie instruktora krajoznawstwa występu- je w dwóch stopniach:
 - a) instruktor krajoznawstwa regionu,
 - b) instruktor krajoznawstwa Polski,
 oraz w nadaniu tytułu:
 - zasłużony instruktor krajoznawstwa.
4. Tytuł i uprawnienia instruktora krajoznawstwa są nadawane w uznaniu dużej wiedzy w dziedzi- nie krajoznawstwa oraz zasług w popularyzacji tej idei.
5. Przyjęcie nominacji na instruktora krajoznaw- stwa jest równoznaczne z przyjęciem na siebie obowiązków ideowych i organizacyjnych, których wypełnienie pozostaje w bezpośrednim związku z autorytetem i aktywnością instruktora.
6. Instruktor krajoznawstwa nie powinien ustawać w pracy nad pogłębianiem swej wiedzy o kraju. Jest to droga do zdobycia względnie umocnie- nia autorytetu niezbędnego w pracy instruktora.
7. Instruktor krajoznawstwa powinien zachowywać postawę nieustannie aktywną wobec wszystkiego, co dzieje się w PTTK, zwłaszcza w zakresie działalności krajoznawczej. Powinien stale współpracować z odpowiednimi ogniwami organi- zacyjnymi, aby naprawić co jest złe, wzglę- nie podnieść na wyższy poziom to, co jest dobre w pracy tych ogniw.
8. PTTK nakłada na instruktorów krajoznawstwa jako najbardziej kompetentnego w tej dziedzi- nie aktywu Towarzystwa obowiązek pomnażania i rozwijania dorobku krajoznawczego.
9. Kandydat na instruktora krajoznawstwa powi- nien być członkiem PTTK i spełniać następują- ce warunki:

na stopień instruktora krajoznawstwa regionu:

- a) posiadać wiek 21 lat,
- b) wykazać się co najmniej średnim wykształ- czeniem,

- c) prowadzić czynną społeczną działalność o dowolnym charakterze w dziedzinie krajo- znawstwa w kole, klubie, komisji, środowis- ku pracy lub zamieszkania bądź w innych organizacjach i instytucjach przez okres co najmniej 4 lat,
- d) wykazać się organizacją bądź współorgani- zacją co najmniej 2 imprez krajoznawczych dla środowiska młodzieżowego,
- e) wykazać się ogólną znajomością walorów kra- joznawczych Polski i dokładną własnego re- gionu,
- f) posiadać znajomość problematyki współczes- nego krajoznawstwa oraz jego historii,
- g) znać i stosować współczesne formy i metody pracy krajoznawczej zwłaszcza w zakresie organizowania informacji krajoznawczej, gromadzenia i upowszechniania materiałów krajoznawczych, organizowania imprez krajo- znawczych,
- h) odbyć kurs doskonalący wg centralnego pro- gramu. Wskazane jest posiadanie srebrnej Odznaki Krajoznawczej PTTK.

na stopień instruktora krajoznawstwa Polski:

- a) posiadać stopień instruktora krajoznawstwa regionu co najmniej 4 lata,
- b) prowadzić czynną społeczną działalność kra- joznawczą w okresie co najmniej 8 lat,
- c) wykazać się organizacją lub współorganizac- ją co najmniej 2 imprez krajoznawczych o zasięgu regionalnym lub ogólnopolskim,
- d) wykazać się co najmniej 3 pracami publi- cystycznymi na tematy krajoznawcze, n.p. prace popularnonaukowe, referaty, odczyty, recenzje, audycje radiowe lub telewizyjne (opracowanie lub współudział), artykuły prasowe problemowe, opracowania badawcze, przyjęte koncepcje i materiały szkoleniowe, albo trzykrotnym udziałem w wystawach, przeglądach krajoznawczych na imprezach ogólnopolskich,
- e) pełnić przynajmniej przez 1 kadencję funk- cję we władzach Towarzystwa lub komisjach specjalistycznych.

Kandydat do tytułu "Zasłużonego Instruktora Krajoznawstwa" powinien spełniać następujące warunki:

- a) posiadać stopień instruktora krajoznawstwa Polski,
 - b) posiadać szczególne, znane w środowisku zasługi dla rozwoju idei krajoznawstwa i ruchu turystycznego.
10. Stopnie instruktora krajoznawstwa nadają:
- a) instruktora krajoznawstwa regionu - Komisja Krajoznawcza Zarządu Wojewódzkie- go na wniosek Regionalnego Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa, bądź z włas- nej inicjatywy. W przypadku braku komisji krajoznawczej - Krajowe Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa na wniosek właściwego ZW PTTK.
 - b) instruktora krajoznawstwa Polski - Prezydium Komisji Krajoznawczej ZG PTTK na wniosek Krajowego Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa.
 - c) tytuł "Zasłużonego Instruktora Krajoznawstwa" - Komisja Krajoznawcza ZG PTTK na wniosek Krajowego Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa.
11. Wnioski o nadanie poszczególnych stopni instruk- torskich mogą zgłaszać do odpowiednich kolegiów zarządy i komisje wszystkich szczebli organiza- cyjnych Towarzystwa.
12. Instruktorzy krajoznawstwa są uprawnieni do:
- a) noszenia odpowiedniej odznaki instruktora krajoznawstwa,
 - b) otrzymywania informacji organizacyjnej z Kom- isji Krajoznawczej ZG PTTK oraz odpowied- nych Komisji Krajoznawczych ZW PTTK,
 - c) korzystania ze zniżek zgodnie z "Kartą praw i obowiązków członka PTTK" w obiektach noc- legowych i wypożyczalniach PTTK za okaza- niem ważnej legitymacji instruktorskiej wraz z legitymacją członkowską PTTK z opła- conymi składkami,
 - d) prowadzenia zajęć z zakresu krajoznawstwa na kursach doszkalających, szkoleniach i wy- cieczkach z wyjątkiem kursów przewidzianych w "Systemie kształcenia w PTTK" do prowadze- nia przez wykładowców.

- e) występowania w roli jurorów na różnych konkursach, giełdach, wystawach, przeglądach zgodnie z kwalifikacjami na zaproszenie organizatorów tych imprez,
- f) udziału w Błotach i innych spotkaniach instruktorów krajoznawstwa.
13. Instruktorzy krajoznawstwa są obowiązani:
- realizować cele PTTK przewidziane w § 3 Statutu PTTK, a w szczególności budzenie umiłowania kraju ojczystego, jego regionów przez:
 - organizowanie działalności krajoznawczej w ośrodkach PTTK,
 - prowadzenie prac badawczych, inwentaryzacyjnych, dokumentacyjnych i popularyzatorskich związanych z krajoznawstwem,
 - utrzymywanie stałej łączności i współności działania z właściwymi komisjami krajoznawczymi,
 - brać aktywny udział w pracach klubu lub zespołu instruktorów krajoznawstwa oraz imprezach doskonalących,
 - stałe pogłębiać swoją wiedzę i doskonalić umiejętności,
 - popularyzować idee krajoznawstwa w społeczeństwie,
 - składać okresowe informacje o swojej działalności w sposób i w terminach ustalonych przez właściwe komisje krajoznawcze; zaleca się doroczne spotkania instruktorów krajoznawstwa z przedstawieniem dorobku i wymianą doświadczeń.
14. Ewidencję instruktorów krajoznawstwa wg ustalonych wzorów prowadzi Komisja Krajoznawcza ZG PTTK. Komisja Krajoznawcza ZG PTTK może upoważnić Komisje Krajoznawcze ZW PTTK do prowadzenia ewidencji instruktorów krajoznawstwa regionu.
15. Skreślenie z ewidencji następuje w przypadku:
- utrąty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych,
 - wykluczenia z PTTK (art. 11 pkt 3 Statutu Oddziału),
 - niewypełnienia obowiązków instruktora krajoznawstwa określonych regulaminem,
 - rezygnacji.
16. Skreślenia z ewidencji instruktorów krajoznawstwa dokonuje w przypadku instruktora krajoznawstwa regionu odnośna komisja krajoznawcza ZW PTTK. Instruktor krajoznawstwa regionu ma prawo odwołać się od tej decyzji do Krajowego Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa. W przypadku instruktora krajoznawstwa Polski - Komisja Krajoznawcza ZG PTTK (Instruktor krajoznawstwa Polski ma prawo odwołania od tej decyzji do Głównego Sądu Koleżeńskiego).
17. Interpretacja regulaminu należy do Prezydium ZG PTTK i jest ostateczna. Regulamin niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium ZG PTTK obowiązuje od dnia 23 sierpnia 1987 roku. Równocześnie traci moc regulamin uchwalony 21 stycznia 1973 roku.

Prezydium ZG PTTK

Prezydium ZG PTTK

R E G U L A M I N
Instruktora Ochrony Przyrody

- Zgodnie z "Systemem kształcenia w PTTK" przyjętym uchwałą ZG PTTK nr 81/X/84 z dnia 11 listopada 1984 r. instruktor ochrony przyrody jest członkiem kadry programowej Towarzystwa.
- Kandydat na instruktora ochrony przyrody powinien spełniać warunki:
 - mieć powyżej 21 lat życia,
 - należać do PTTK przynajmniej 4 lata,
 - posiadać rekomendację macierzystego zarządu oddziału lub zarządu wojewódzkiego PTTK uwzględniającą doświadczenie kandydata w pracy społecznej, prowadzoną przez niego działalność społeczną o dowolnym charakterze w zakresie ochrony przyrody,
 - pożądane jest posiadanie uprawnień strażnika ochrony przyrody,
 - posiadać odznakę "Turysta - przyrodnik PTTK" w stopniu co najmniej srebrnym.

Ponadto kandydat na instruktora ochrony przyrody powinien:

- wykazywać się ogólną znajomością rodzimej przyrody oraz zasad ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem własnego regionu,
- posiadać umiejętności popularyzatorsko-dydaktyczne,
- pomyślnie ukończyć kurs instruktorów ochrony przyrody albo (po ukończeniu szkolenia ogólnego i szkolenia strażnika ochrony przyrody) odbyć kolokwium sprawdzające wiedzę i umiejętności z zakresu przyrodoznawstwa i ochrony środowiska.

- Uprawnienia instruktora ochrony przyrody nadają:
 - Prezydium Komisji Ochrony Przyrody ZG PTTK na wniosek Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody,
 - upoważnione przez Komisję Ochrony Przyrody ZG PTTK wojewódzkie komisje ochrony przyrody.
- Instruktorzy ochrony przyrody:
 - otrzymują stałe informacje organizacyjne z Komisji Ochrony Przyrody ZG PTTK oraz odpowiednich Komisji wojewódzkich,
 - korzystają ze zniżek organizacyjnych,
 - noszą odznakę instruktora ochrony przyrody,
 - upoważnieni są do prowadzenia wycieczek przyrodniczych liczących nie więcej niż 20 osób.
- Instruktor ochrony przyrody jest zobowiązany do:
 - realizowania celów PTTK, szczególnie w dziedzinie ochrony przyrody, kultury turystyki i wypoczynku,
 - współdziałania z właściwą komisją ochrony przyrody,
 - kształcenia członków na kursach podstawowych i szkoleniu ogólnym, Straży Ochrony Przyrody oraz kadre specjalistyczną w zakresie ochrony przyrody i środowiska,
 - oceny organizowanych przez oddziały PTTK imprez turystycznych pod kątem przestrzegania zasad ochrony przyrody przez ich uczestników.
- Ewidencję instruktorów ochrony przyrody prowadzi Komisja Ochrony Przyrody ZG PTTK.
- Weryfikacji stanu osobowego instruktorów ochrony przyrody powinno się dokonywać zgodnie z "Systemem kształcenia w PTTK" na bieżąco lub co najmniej raz w ciągu kadencji władz PTTK, to jest raz na cztery lata. Aktualizację przeprowadza Komisja Ochrony Przyrody ZG PTTK na wniosek komisji ochrony przyrody zarządów wojewódzkich PTTK.
- Interpretacja niniejszego regulaminu należy do Prezydium Zarządu Głównego PTTK.

**O TYM WARTO
WIEDZIEĆ**

I N F O R M A C J A

o ważniejszych aktach prawnych, których treść łączy się z działalnością PTTK, ogłoszonych w I kwartale 1988 roku w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim

DZIENNIK USTAW Nr 2

- poz. 3 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym
- poz. 5 - Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 stycznia 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatków, terminów i trybu płatności oraz trybu

sporządzania i przedstawiania organom podatkowym rozliczeń (deklaracji) podatkowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej

poz. 7 - Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 grudnia 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania i wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczenia społecznego

DZIENNIK USTAW Nr 3

poz. 11 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wólnych od podatku

poz. 14 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych

poz. 15 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osiągania wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby wyprawione do emerytury lub renty

poz. 16 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki

poz. 26 - Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1988 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych

DZIENNIK USTAW Nr 4

poz. 37 - Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 8 stycznia 1988 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym

MONITOR POLSKI Nr 3

poz. 20 - Uchwała nr 17 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen

poz. 21 - Uchwała Rady Ministrów nr 18 z dnia 1 lutego 1988 r. zmieniająca uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych oraz uchwałę w sprawie świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości

poz. 23 - Uchwała Rady Ministrów nr 20 z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie dodatkowego zwiększenia odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w 1988 r.

MONITOR POLSKI Nr 5

poz. 42 - Uchwała Sejmu PRL z dnia 11 lutego 1988 r. w sprawie programu realizacyjnego drugiego etapu reformy gospodarczej oraz działalności samorządu zakładów przedsiębiorstw państwowych

MONITOR POLSKI Nr 9

poz. 75 - Uchwała Rady Ministrów nr 43 z dnia 14 marca 1988 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ogólnych warunków umów agencyjnych i umów na warunkach zlecenia między jednostkami gospodarki uspołecznionej a osobami fizycznymi

Ukazało się zarządzenie Ministra Transportu, Reglugi i Łączności z dnia 12 kwietnia 1988 r. zmieniające zarządzenie w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (M.P. nr 12 poz. 106 z dnia 26 kwietnia 1988 r.). Pracownikom korzystającym za zezwoleniem z własnych pojazdów przysługuje zwrot kosztów wg stawek za jeden kilometr przebiegu samochodu osobowego:

- a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ - 18 zł
- b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ - 25 zł

Zarządzenie ma zastosowanie do ustalenia należności za używanie pojazdów do celów służbowych poczynając od dnia 1 lutego 1988 r.

Przed dokonaniem rozliczeń należy zapoznać się z cytowanymi na wstępie zarządzeniami resortowymi (M.P. nr 19 z dnia 1 lipca 1987 r. i nr 12 z dnia 26 kwietnia 1988 r.).

NA WARSZTACIE KOMISJI SPOŁECZNYCH

INWENTARYZACJA KRAJOZNAWCZA POLSKI

Zagadnienie inwentaryzacji krajoznawczej Polski omawiane było w PTTK od końca lat pięćdziesiątych. Podejmowane w Komisji Krajoznawczej ZG PTTK i w innych środowiskach Towarzystwa działania nie znalazły wówczas szerszego oddźwięku. W 1982 roku ponownie podjęto w Komisji Krajoznawczej ZG PTTK działania, których celem było rozpoczęcie szeroko zakrojonej akcji inwentaryzacji krajoznawczej.

Podstawowym celem inwentaryzacji jest uzyskanie pełnych, aktualnych i sprawdzonych informacji o obecnym zasobie oraz stanie obiektów i walorów krajoznawczych na określonym terenie. Uzyskanie wiarygodnych materiałów inwentaryzacyjnych może stanowić podstawę do właściwego zagospodarowania turystycznego terenu, do planowego kierowania ruchem turystycznym, a także wytyczania kierunków rozwoju - zarówno znanych, jak też nowo utworzonych regionów i miejscowości turystycznych i o walorach krajoznawczych, do lepszego wytyczania znakowanych szlaków turystycznych. Wyniki inwentaryzacji stanowiąc będą ponadto cenne źródło wiadomości dla autorów publikacji krajoznawczo-turystycznych, dla działaczy krajoznawczych i turystycznych przy organizowaniu wszelkiego rodzaju imprez, wreszcie jako materiały szkoleniowe dla instruktorów krajoznawstwa, przewodników i przewodników oraz organizatorów turystyki.

Ważny jest też inny cel działalności inwentaryzatorskiej: oddziaływanie społeczne i wychowawcze, mobilizujące samych krajoznawców - inwentaryzatorów. Inwentaryzacja staje się rzeczywistą szkołą wychowania patriotycznego, przyczynia się do silniejszej więzi z własnym regionem, rozbudza dumę narodową przez bezpośredni i żywy kontakt z historią, kulturą i przyrodą, wyzwała również nowe jakościowo działania na rzecz regionalizmu, tworząc front konkretnej działalności na rzecz regionu i dostarczając usystematyzowanej o nim wiedzy.

Realizacja programu inwentaryzacji krajoznawczej w PTTK służy aktywizacji społecznej szerokich kręgów krajoznawców. Pozwała też na rozszerzenie i pogłębienie pracy wojewódzkich komisji krajoznawczych stawiając przed nimi określone zadania programowe i organizacyjne.

Podczas posiedzenia Prezydium ZG PTTK w dniu 29 kwietnia b.r. kol. Włodzimierz ŁĘCKI - Przewodniczący Podkomisji Inwentaryzacji Krajoznawczej zaprezentował aktualny stan prac na inwentaryzacją krajoznawczą Polski.

W obecnym układzie organizacyjnym inwentaryzacja prowadzona jest przez pięć lat, a efektywne działania spisowe od lat trzech. Przez ten czas stworzono racjonalne podstawy programowe i organizacyjne, opublikowano podstawowe materiały metodyczne i formalne.

Prace inwentaryzacyjne prowadzone są w 30 województwach, a efekty w postaci ukończenia inwentaryzacji choć jednej jednostki administracyjnej osiągnięto w 22 województwach. Na 2436 podstawowych jednostek administracji państwowej ukończono prace inwentaryzacyjne w ponad 200 jednostkach, t.j. w ponad 8% jednostek kraju. Opracowano ponad 23 tys. obiektów, wykonano 21,6 tys. zdjęć i niemal 2 tys. rysunków.

Pierwotnie optymistycznie zakładano, że inwentaryzacja zostanie zakończona w 1990 roku. Dotychczasowe efekty wykazują jednak, że termin zakończenia jest bardziej odległy. W pracach inwentaryzacyjnych nie wytworzyła się bariera organizacyjna ani finansowa. Poczynania organizacyjne wyprzedzały działania programowe.

W 1984 roku ukończono prace w 5 jednostkach, w 1985 r. - w 40, w 1986 r. - w 57 a w 1987 r. - w ponad 100. Najbardziej zaawansowane są prace w następujących województwach:

kaliskie	- 41 jednostek
koszalińskie	- 27 jednostek
olsztyńskie	- 22 jednostki
katowickie	- 16 jednostek
poznańskie	- 16 jednostek
leszczyńskie	- 15 jednostek
wrocławskie	- 13 jednostek
wrocławskie	- 13 jednostek
gdańskie	- 12 jednostek
zielenogórskie	- 10 jednostek

Bardzo cenną formą popularyzacji wyników inwentaryzacji są opracowania miast i gmin. Wydawnictwa takie ukazały się dotychczas w różnym układzie treści nakładem wojewódzkich zespołów d/s inwentaryzacji krajoznawczej Polski we Wrocławiu (7 gmin), Poznaniu (5 gmin) i Lesznie (1 gmina).

W 1987 roku opublikowano 2 zeszyty materiałów pomocniczych inwentaryzacji: "Przykłady opisów obiektów i walorów krajoznawczych" oraz "Mapy, plany i szkice w dokumentacji inwentaryzacyjnej". W przygotowaniu są dalsze 4 zeszyty, a docelowo przewidziano ich około 10.

W toku prac inwentaryzacyjnych stwierdzono istnienie uwarunkowań hamujących ich przebieg. Są to w głównej mierze:

- małe zainteresowanie krajoznawstwem w oddziałach PTTK,
- brak działaczy krajoznawczych posiadających odpowiedni zasób wiedzy do prowadzenia inwentaryzacji,
- niechęć pracowników statowych Towarzystwa do obarczania się dodatkowymi obowiązkami wynikającymi z prowadzenia spraw finansowych inwentaryzacji.

Uwarunkowania te w różnym stopniu objawiające się w poszczególnych województwach, nie są jednak czynnikiem decydującym w rozwoju inwentaryzacji.

Zakres poczynił inwentaryzacyjnych ulega systematycznie zwiększeniu i można przypuszczać, że do roku 1990 pracami tymi objęte będzie około 40 województw.

Po zapoznaniu się z przedstawioną informacją Prezydium ZG PTTK wyraziło podziękowanie Podkomisji Inwentaryzacji Krajoznawczej za duży wkład pracy i skierowało wyrazy uznania dla wszystkich ogniw PTTK, które chciały w tych pracach uczestniczyć i traktować je jako niezwykle ważne dla Towarzystwa i istotne dla miejsca Towarzystwa w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

"RODZINNE WĘDRÓWKI 88"

Tradycyjnie już Komisja Osiedlowa ZG PTTK przy współudziale redakcji czasopism "Gościniec" i "Domy Spółdzielcze" organizuje Ogólnopolski Konkurs Turystyczny "Rodzinne Wędrówki 88". Konkurs jest przeznaczony dla wędrujących rodzin, a także dla organizatorów turystyki rodzinnej.

W konkursie może uczestniczyć każda rodzina, która w okresie od 1 maja do 30 września b.r. weźmie udział w jedno- lub wielodniowej wycieczce, rajdzie, spływie lub innej formie turystyki. W konkursie uczestniczą również wszyscy organizatorzy turystyki rodzinnej, którzy w tym okresie realizować będą różne formy wypoczynku rodzinnego.

Warunkiem uczestnictwa jest nadesłanie z trasy wędrówki widokówki z podaniem:

- rodzaju wędrówki (wycieczka, rajd, spływ),
- nazwy ognia PTTK organizującego wędrówkę lub zaznaczenie "we własnym zakresie",
- imion, nazwiska i adresu rodziny uczestniczącej w konkursie.

Widokówki należy nadsyłać na adres: Zarząd Główny PTTK, ul. Senatorska 11, 00-075 Warszawa z dopiskiem "Rodzinne Wędrówki 88".

Wśród uczestniczących rodzin co miesiąc będą rozlosowywane trzy nagrody w postaci sprzętu turystycznego. Na zakończenie odbędzie się losowanie nagrody głównej w postaci wczasów rodzinnych.

Organizatorzy turystyki rodzinnej, którzy zostaną wymienieni największą ilością razy otrzymają puchar ufundowany przez ZG PTTK i CZSEM.

Zapraszamy do udziału!

OGÓLNOPOLSKI KONKURS "O PROPORZEC NAJLEPSZEGO OSIEDLOWEGO KOŁA - KLUBU PTTK"

Celem konkursu ogłoszonego przez Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i Zarząd Główny PTTK jest aktywizacja osiedlowych kół i klubów PTTK w podejmowaniu działalności w środowisku miejsca zamieszkania oraz rozwijanie turystyki i krajoznawstwa wśród mieszkańców spółdzielczych osiedli mieszkaniowych.

W konkursie biorą udział osiedlowe koła i kluby PTTK, decyzję o przystąpieniu do konkursu podejmuje zarząd koła. Meldunek z udziału w konkursie potwierdzony przez ZW PTTK składają zarządy kół do Komisji Osiedlowej ZG PTTK.

W konkursie oceniana jest organizacja imprez turystyczno-krajoznawczych dla mieszkańców, prowadzenie działalności krajoznawczej (prelekcje, spotkania, wystawy), szkolenie kadry programowej, zdobywanie odznak turystycznych i krajoznawczych, prowadzenie wypożyczalni sprzętu turystycznego i poradni krajoznawczych.

Oceny konkursu dokona Komisja Osiedlowa ZG PTTK w terminie do 31 marca 1989 roku.

O TYM WARTO PAMIĘTAĆ

Przypominamy, że uwzględniając wniosek Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK o szersze udostępnienie schronisk górskich turystom indywidualnym, Prezydium ZG PTTK w dniu 10 kwietnia ub.r. podjęło postanowienie o wprowadzeniu w 1987 i 1988 roku eksperymentalnych zasad funkcjonowania niektórych schronisk górskich.

Zgodnie z tym postanowieniem wymienione niżej schroniska w okresie od 1 czerwca do 30 września 1987 i 1988 roku pozostają do wyłącznej dyspozycji turystów indywidualnych:

1. Schr. Czartak
2. Schr. Zyguntówka
3. Schr. na Markowych Szczawinach
4. Schr. na Jaworzynie Krynickiej
5. Bac. pod Małą Rawką

W pozostałym okresie obiekty te mogą przyjmować zorganizowane grupy PTTK-owskie pod warunkiem pozostawienia rezerwy dla niezapowiedzianych turystów indywidualnych, zgodnie z postanowieniem uchwały nr 100/82 Prezydium ZG PTTK z 1982-10-10.

NA TURYSTYCZNYCH SZLAKACH

29 kwietnia b.r. Prezydium ZG PTTK zatwierdziło regulamin Odznaki Turystycznej PTTK "Szlakiem Polskiej Jazdy".

Publikując regulamin zachęcamy do zdobywania tej odznaki.

Komisja Turystyki Pieszej Zarządu Głównego PTTK z okazji 50 rocznicy Polskiego Września ustanowiła Odznakę Turystyczną poświęconą polskiej kawalerii, formacji wojskowej na trwałe wpisanej w dzieje narodu, która bezpowrotnie odeszła do historii. Celem odznaki jest upamiętnienie działań bojowych polskiej kawalerii we wrześniu 1939 roku.

Odznakę wydano w 12 wersjach odpowiadających 12 Brygadam Kawalerii biorącym udział w działaniach wojennych 1939 roku. Każda odznaka zawiera barwy wchodzących w jej skład pułków kawalerii i dywizjonów artylerii konnej.

1. Odznaka jest dostępna dla wszystkich turystów, którzy ukończyli 10 lat niezależnie od uprawianej dyscypliny turystyki.
2. Warunkiem zdobycia odznaki jest zwiedzenie miejsc związanych ze stacjonowaniem, terenem działań bojowych kawalerii oraz cmentarzy i muzeów.
3. Dla zdobycia odznaki związanej z wybraną brygadą kawalerii należy zwiedzić co najmniej trzy miejsca z nią związane wg załączonego spisu. Mogą być zaliczone również inne miejscowości nie uwzględnione w spisie, których związek z daną brygadą kawalerii należy jednak udokumentować w arkuszu potwierdzeń opisowo bądź przez podanie źródeł z dostępnej literatury.
4. Zdobywca trzech odznak nabywa prawo zakupu kompletu 12 odznak.
5. Odznakę można zdobywać w okresie od 1 lipca 1988 roku do 31 października 1989 roku.
6. Odznakę przyznają ognia turystyki pieszej PTTK posiadające uprawnienia przyznawania OTP, t.j. WKTP, OKTP, kluby turystyki pieszej. Podstawą weryfikacji stanowi uzyskanie potwierdzenia na arkuszu wg wzoru.
7. Prawo ostatecznej interpretacji postanowien niniejszego Regulaminu należy do Komisji Turystyki Pieszej Zarządu Głównego PTTK.

Komisja Turystyki Pieszej ZG PTTK

Załącznik
do regulaminu
Odznaki Turystycznej PTTK
"Szlakami Polskiej Jazdy"

Spis miejscowości na terenie PRL historycznie związanych z poszczególnymi brygadami kawalerii WP w 1939 roku

Mazowiecka Brygada Kawalerii (1 Pułk Szwoleżerów, 7 Pułk Ułanów Lubelskich, 11 Pułk Ułanów Legionowych, 1 Dywizjon Artylerii Konnej):
Warszawa, Mińsk Mazowiecki, Ciechanów, Górzle, Przasnysz, linia rzeki Narew, linia rzeki Bug, Pułtusk, Serock, Kałuszyn, Krasnobród, Suchowola

Wołyńska Brygada Kawalerii (12 Pułk Ułanów Podolskich, 19 Pułk Ułanów Wołyńskich, 21 Pułk Ułanów Nadwiślańskich, 2 Pułk Strzelców Konnych, 2 Dywizjon Artylerii Konnej):
Hrubieszów, Mokra Cyrusowa Wola, Mińsk Mazowiecki, Warszawa, Krasnobród, Huta Różaniecka, Kamieńsk

Wileńska Brygada Kawalerii (4 Pułk Ułanów Zamojskich, 13 Pułk Ułanów Wileńskich, 23 Pułk Ułanów Grodzieńskich, 3 Dywizjon Artylerii Konnej):
Piotrków Trybunalski, dolina rzeki Pilicy w rejonie Salejowa, Góry Świętokrzyskie, Mańziejówce, Tomaszów Lubelski

Suwałska Brygada Kawalerii (3 Pułk Szwoleżerów Mazowieckich, 1 Pułk Ułanów Krechowieckich, 2 Pułk Ułanów Grochowskich, 3 Pułk Strzelców Konnych, 4 Dywizjon Artylerii Konnej):
Suwałki, Augustów, Sniadów, Chromany-Witnica, Długoborze, Dąbrowa Wielka, Gać, Rutki, Puszcza Białowiecka, Serokomla, Kock

Krakowska Brygada Kawalerii (3 Pułk Ułanów Śląskich, 5 Pułk Ułanów, 5 Pułk Strzelców Konnych, 5 Dywizjon Artylerii Konnej):
Tarnowskie Góry, Kraków, Dębica, Oświęcim, Woźniki, Szczekociny, Pińczów, Baranów, Tarnobród, Tomaszów-Lubelski, Tarnawatka

Podolska Brygada Kawalerii (6 Pułk Ułanów Kaniowskich, 9 Pułk Ułanów Małopolskich, 14 Pułk Ułanów Jazłowieckich, 6 Dywizjon Artylerii Konnej):
dolina rzeki Bzury, Uniejów, Wartkowice, Ozorków, Brochów, Grabina, Puszcza Kampinoska, Sieraków, Łaski, Kieżpin, Wólka Węglowa, Szymanów, Warszawa

Wielkopolska Brygada Kawalerii (15 Pułk Ułanów Poznańskich, 17 Pułk Ułanów Wielkopolskich, 7 Pułk Strzelców Konnych Wielkopolskich, 7 Dywizjon Artylerii Konnej Wielkopolskiej):
Poznań, Leszno, Dębica, Biedrusk, Rawicz, Dębowa Łąka (Geyersdorf), linia rzeki Warty i Prosnicy, Czarnków, Głomno, Łęczycza, Walewice, Piotrowice, Chrzęcin, Oborniki, Sobota, linia rzeki Bzury, Brochów, Puszcza Kampinoska, Granica, Sieraków, Łaski, Młociny, Bielany, Warszawa

Nowogrodzka Brygada Kawalerii (25 Pułk Ułanów Wielkopolskich, 26 Pułk Ułanów Wielkopolskich, 27 Pułk Ułanów, 4 Pułk Strzelców Konnych Ziemi Łęczyckiej, 9 Dywizjon Artylerii Konnej):
Płock, Wyszogród, Modlin, Wiązowa, Mińsk Mazowiecki, Maliszew, Krasnobród, Morawica, Lidzbark, Działowo

Pomorska Brygada Kawalerii (2 Pułk Szwoleżerów Rokietniańskich, 16 Pułk Ułanów Wielkopolskich, 18 Pułk Ułanów Pomorskich, 8 Pułk Strzelców Konnych, 11 Dywizjon Artylerii Konnej):
Starogard Gdański, Bydgoszcz, Grudziądz, Chełmno, Grupa, Brama, Poledno, Topolno, Chojnice, Krojanty, Bory Tucholskie, dolina rzeki Bzury, Tułowice

Kresowa Brygada Kawalerii (20 Pułk Ułanów, 22 Pułk Ułanów Podkarpackich, 6 Pułk Strzelców Konnych, 1 Pułk Kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza, 13 Dywizjon Artylerii Konnej):
Rzeszów, Wieluń, Mińsk Mazowiecki, Tomaszów Lubelski, Krasnobród, Dzwola, Bolesławiec, dolina rzeki Prosnicy, Strosk, Piaski, Boleń, Góra Kalwaria, Gąrowolin, Stoczek, Łuków, Zamość, Osieck, Suchowola

Podlaska Brygada Kawalerii (5 Pułk Ułanów Zasławskich, 10 Pułk Ułanów Litewskich, 9 Pułk Strzelców Konnych, 14 Dywizjon Artylerii Konnej):
Ostrołęka, Białystok, Ostrów Mazowiecka, Brok, Myszyniec, Długi Kąt (Klarheim), Barczac (Grossdorf), Brzózki Wielkie (Brzosken), Grajewo, Zambrów, Białowieża, Serokomla

10 Brygada Kawalerii Zmotoryzowanej (24 Pułk Ułanów, 10 Pułk Strzelców Konnych, 16 Dywizjon Artylerii Motorowej):
Kraśnik, Łańcut, Jarosław, Jordanów, Kasina Wielka, Tokarnia, Krzczów, Naprawa, Lubań, Myślenice, Luboń, Pęczyn, Mszana Dolna, Łętowina

W dniach 28 września - 2 października b.r. odbędzie się XXIII Ogólnopolski Zlot Przodowników Turystyki Górskiej "Doliny Wisły i Olzy". Organizatorem imprezy jest Komisja Turystyki Górskiej ZW PTTK w Katowicach, ul. Korfańskiego 10, 40-013 Katowice.

XXVII Ogólnopolski Zlot Sudeckich Przodowników Turystyki Górskiej odbędzie się w dniach 14 - 16 października b.r. w Lewinie Kłodzkim. Imprezę organizuje Komisja Turystyki Górskiej Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Wałbrzychu, ul. Lewartowskiego 2, 58-300 Wałbrzych.

Bezpośredni organizatorzy oraz Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK serdecznie zaprasza przodowników do udziału w imprezach.